

පළමුවන කියැවීම

සලමොන්ගේ ප්‍රඥ 7:7-11

සලමොන්ගේ ප්‍රඥව නමැති පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

“ප්‍රඥව සමග සැසඳුන විට ධන සම්පත මම කිසිසේත් නොතැකිමි.”

මම යාවිඤ්ඤ කළෙමි. මට දැනුමි පැහැදුමි දෙන ලදි. මම අයැදුමි කළෙමි. මට ප්‍රඥව ලැබුණේ ය. රාජ කොන්තයට හා සිහසුනට වඩා මම ප්‍රඥව අගය කළෙමි. ඇය සමග සැසඳුන විට ධන සම්පත මම කිසිසේත් නොතැකිමි. ඇයට සමාන වටිනා මැණිකක් නොමැත. ඇය සමග සැසඳූ විට රන්රන් සියල්ල වැලි මිටක් පමණ ය. ශරීර සතිපයට හා රුමත් බවට වැඩියෙන් මම ඇයට ප්‍රේම කළෙමි. ආලෝකයට වඩා මම ඇයට කැමති වූයෙමි. මන්ද, ඇගේ දීප්තිය නිති නොමැළවී පවතියි. ඇය සමග මට යහපත් සියල්ල ලැබිනි. ඇය මගින් අසංඛ්‍ය වස්තු මට හිමිවුණි.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතිය වේවා.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 90:12-17

පිළිතුරු: සම්ප්‍රති, ඔබ වහන්සේගේ ප්‍රේමයෙන් අප පිරවිව මැනව.

ගීය: දිවි පෙවෙත කොතරම් ලුහුඬු ද කියා වටහා දුන මැනව. මෙය මෙනෙහි කරන පිණිස නැනවත් සිතක් අපට දුන මැනව. සම්ප්‍රති, මෙතරම් දිගු කලක් ඇත් වී නොසිට ඔබ අප වෙත පෙරළා පැමිණිය මැනව. ඔබේ දූෂයන්ට අනුකම්පා කළ මැනව.

උදයෙන් උදය ඔබේ ප්‍රේමයෙන් පිරී අවදි වමු. දවස පුරා තුටු පහටු සිතින් ගී ගයමු. අප පිඩා වින්ද සමය පමණට ද අප නපුරට ලක්වූ කාලය තරමට ද අපට සොම්නස් සමයක් දුන මැනව.

ඔබේ ප්‍රබල ක්‍රියා ඔබේ මෙහෙතරු අපට ද ඔබේ තේජස අප පරපුරට ද දක්නට වරම් දුන මැනව. අප දෙවිදුන්ගේ කරුණාව අප තෙරෙහි බැබළේවා! අපේ වැඩ කටයුතු ඔබ මගින් ජයෙන් ජයට පැමිණේවා! අපේ වැඩ කටයුතු ඔබ මගින් ජයෙන් ජයට ම පැමිණේවා!

දෙවන කියැවීම

හෙබ්‍රෙව් 4:12-13

හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් ගත් කොටසකි.

“දේව වචනය සිතේ සිතුවිලි ද අරමුණු ද විමසන්නේ ය.”

දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය ජීවමාන ය. ක්‍රියාශීලී ය. දෙමුවහන් කඩුවකටත් වඩා තියුණු ය. ආත්මය ප්‍රාණ වායුවෙන් ද සන්දි ඇට මිදුලවලින් ද වෙන් කරන තරම් විනිවිද යන්නේ ය. සිතේ සිතුවිලි ද අරමුණු ද විමසන්නේ ය. උන් වහන්සේ කෙරෙන් සැහවිය හැකි කිසිවක් මුළු විශ්වයේ ම නැත. උන් වහන්සේගේ ඇස් ඉදිරියෙහි සියල්ල වැස්මක් නැතිව විවෘත ව තිබේ. අප ගනන් දිය යුත්තේ උන් වහන්සේට ය.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතිය වේවා.

ආලේලියා! ආලේලියා!

ස්වර්ගයටත්, පොළොවටත්, ස්වාමීන් වන පියාණන් වහන්ස, දේව රාජ්‍යය පිළිබඳ අභිරහස් හුදෙක් බාලයන්ට අනාවරණය කළ හෙයින් ඔබ වහන්සේට තුනි වේවා! ආලේලියා!

ගුද්ධවූ සුවිශේෂය

මාක් 10:17- 30

සුවිශේෂ මාක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

“ඔබ සතු සියල්ල විකුණ දිළිඳුන්ට දන් දෙන්න. එන්න මා අනුගාමී වන්න.”

ජේසුස් වහන්සේ මහ බැස ගමන් ගනිත් ම එක් මිනිසෙක් දිව අවුත් ඔවුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි දණින් වැටී, “යහපත් ගුරුදේවයෙනි, සද්‍යතන ජීවනය උරුම කරගන්නා පිණිස මා තුමන් කළ යුතු ද”යි උන් වහන්සේගෙන් ඇසී ය. ජේසුස් වහන්සේ ඔහුට කතා කොට, “මා යහපත් යයි ඔබ කියන්නේ මන් ද? හුදෙක් දෙවියන් වහන්සේ මිස අන් කිසිවෙක් යහපත් නොවේ. ඔබ ආඥා දන්නෙහි ය. මිනි නොමරන්න: කාමමිථ්‍යාවාරය නොකරන්න: සොරකම් නොකරන්න: බොරු සාක්ෂි නොකියන්න: වංචා නොකරන්න: නුඹේ පියාටත්, මව්වත් ගෞරව කරන්න යනු”යි වදාළ සේක. ඔහු ද උත්තර දෙමින්, “ගුරුදේවයෙනි, මම මේ සියල්ලක් ම යොවුන් වියේ සිට රක්ෂා කෙළෙමි”යි උන් වහන්සේට කීවේ ය. ජේසුස් වහන්සේ ඔහු දෙස බලා, ඔහු කෙරෙහි මෙන් සිත් වඩා, “ඔබට එක අඩු පාඩුවක් ඇත: යන්න, ඔබ සතු සියල්ල විකුණන්න: විකුණා දිළිඳුන්ට දන් දෙන්න: ස්වර්ගයෙහි ඔබට සම්පත් ඇති වන්නේ ය. එන්න මා අනුගාමී වන්න”යි ඔහුට වදාළ සේක. එහෙත් ඔහු ඒ කීම නිසා මලානික වී, දෙමතස්සින් පිරි එතුනින් නික්ම ගියේ ය. එසේ කෙළේ, ඔහුට වස්තු සම්භාරයක් තිබුණු බැවිනි. එවිට ජේසුස් වහන්සේ අවට බලා, “ධනවතුන්ට දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයට ඇතුළුවීම කොතරම් දුෂ්කර ද”යි ශ්‍රාවකයන්ට වදාළ සේක. ශ්‍රාවකයෝ ද ඒ අසා විස්මයට පත්වූ හ. ජේසුස් වහන්සේ නැවතත් මෙසේ වදාළ සේක: “දරුවෙනි, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයට ඇතුළුවීම කොතරම් දුෂ්කර ද? ධනවතුෙකුට දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයට ඇතුළුවීමට වඩා ඔටුවෙකුට ඉඳිනටු මලින් රිංගා යාම පහසු ය.” ඔව්හු අතිශයින් මවිත වී, “එසේ නම් ගැළවීම ලැබිය හැක්කේ කවරෙකුට ද”යි ඔවුනොවුන් අතර කියාගත්හ. ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන් දෙස බලා, “මිනිසුන්ට නම් එය කළ නොහැකි ය. දෙවියන් වහන්සේට එසේ නොවේ දෙවියන් වහන්සේට සියල්ල කළ හැකි ය”යි වදාළ සේක. ජේදුරු කතා කරමින්, “බලන්න, අපි සියල්ලම අත්හැර දමා ඔබ අනුව ආවෙමු”යි කී ය. ජේසුස් වහන්සේ ද, “සැබැවින් ම මම ඔබට කියමි: මා නිසා ද සුඛ අස්න නිසා ද, ගේදෙර හෝ සොහොයුරන් හෝ සොහොයුරියන් හෝ මව හෝ පියා හෝ දරුවන් හෝ ගම්බිම් හෝ අත්තළ කවරෙකු වුව ද, ඔහු දන් මේ කාලයේ දී ම සිය ගුණයක් ගේදෙර ද සොහොයුරන් ද සොහොයුරියන් ද මවුවරුන් ද දරුවන් ද ගම්බිම් ද ඒ සමඟ පීඩා ද, එන යුගයේ දී සද්‍යතන ජීවනය ද නොලබා නොසිටින්නෝ ය”යි වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය. ත්‍රිස්තූනි ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.